

Konsultacje publiczne w sprawie utrzymania przemysłu nawozowego w grupie sektorów objętych rekompensatami kosztów emisji pośrednich w IV okresie rozliczeniowym.

Jako przedsiębiorca Przedsiębiorstwo Handlowe SOMIR Sp. z o.o. Wieniec 72C 87-880 Brześć Kuj. pragnę wyrazić poparcie dla przemysłu nawozowego w Polsce i UE w kwestii dalszego utrzymania tego przemysłu na liście sektorów kwalifikujących się do rekompensat kosztów pośrednich.

Polska jest dużym producentem produktów żywnościowych i tym samym stanowi istotny wkład w samowystarczalność żywnościową w Unii Europejskiej, a będąc eksporterem poprawia bilans w handlu zagranicznym UE. Produkujemy rocznie ok. 30 mln zbóż. W strukturze upraw od lat Polska ma wyższe od średniej europejskiej udziały zbóż konsumpcyjnych. Rolnicy zapewniają bardzo różnorodne, przystępne cenowo, produkty wysokiej jakości. Unia Europejska z zasady jest samowystarczalna żywnościowo, ale istotny wpływ na to posiada jej wysoko kultura rolna, poziom zmechanizowania i systematyczna dbałość o utrzymanie takich parametrów gleby aby zapewnić zbożom właściwe warunki wegetacji. Dla prawidłowego wzrostu i rozwoju, rośliny uprawne wymagają różnych składników mineralnych. Najważniejsze z nich, określane mianem makroskładników, których niezbędność została udowodniona doświadczalnie i naukowo na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat, to azot, fosfor, potas, magnez, wapń i siarka. Składniki te w różnych składach są zawarte w nawozach mineralnych. Dzięki nawożeniu upraw rośliny dają wysokie plony z hektara stając się zabezpieczeniem żywnościowym w Europie, a także ograniczają niebezpieczeństwo wyjałowienia gleby.

Ważnym jest aby przemysł nawozowy i my jako przedsiębiorcy, dostarczali producentom rolnym produktów o wysokim standardzie jakościowym oraz optymalnym składzie nawozów, tak aby gwarantowały uzyskanie odpowiedniej, wysokiej wydajności oraz aby przyczyniały się do dobrej jakości pożywienia. Ten warunek spełniany jest przez europejskich producentów nawozów którzy z pełną odpowiedzialnością ponoszą coraz wyższe koszty polityki klimatycznej mimo iż konkurenci spoza UE tych kosztów nie ponoszą. Warunki konkurencji pomiędzy rolnikami z UE i spoza UE coraz bardziej się zaostrzają, co widać po statystykach bilansu w handlu zagranicznym, gdzie UE traci swoją pozycję eksportera.

Energia jest często drugim, po gazie nośnikiem kosztów produkcji nawozowej i producenci UE tracą kosztową przewagę konkurencyjną, gdyż koszty energii - już i tak jedne z najwyższych na świecie - stale rosną, głównie za sprawą mechanizmu ETS. Wnosimy o częściowe wyrównanie tej niekorzystnej pozycji kosztowej wobec konkurentów spoza UE, w postaci rekompensat kosztów pośrednich dla przemysłu nawozowego oraz ujęcie przemysłu nawozowego w grupie sektorów objętych tymi rekompensatami.

W Unii Europejskiej żyje 500 mln konsumentów, którym należy zapewnić nieprzerwane dostawy, pełnowartościowej żywności po przystępnej cenie. Wszystko wskazuje na to, że otoczenie gospodarcze pozostanie niepewne i nieprzewidywalne. Istotne jest więc aby uchronić europejski przemysł nawozowy (NACE 2015) przed ucieczką produkcji, a tym samym ucieczką emisji, zatrzymaniem inwestycji, spadkiem rentowności i rosnącym bezrobociem. Temu też powinno służyć utrzymanie rekompensowania skutków kosztowych polityki klimatycznej co pozostaje w zgodności z art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE iż państwa członkowskie powinny przyjąć środki finansowe na rzecz sektorów lub podsektorów, które są narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji z powodu znacznych kosztów pośrednich faktycznie ponoszonych w wyniku przeniesienia kosztów związanych z emisją gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej,

PREZES ZARZĄDU
[Signature]
Miroslaw Sosinski